

Arrest

nr. 240 372 van 1 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 6 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) in Tbilisi. U woonde in Tbilisi op verschillende adressen. Uw laatste adres was in de wijk Gldani A, waar u vanaf 2010 heeft gewoond.

U studeerde Economie aan de Hogeschool van Tbilisi. U maakte uw studie af in 2004.

In 2007 of 2008 trouwde u met N.K. (...), met wie u twee kinderen kreeg, nl. uw zoon G. (...) (°12/06/2009) en uw dochter A. (...) (°21/10/2010).

In het verleden had u veel conflicten met de politie. De politie pakte u regelmatig op voorkleine, administratieve zaken.

In 2006 kreeg u een conflict met B. (...), een kennis aan wie een vriend van u geld had geleend. B. (...) wou uw vriend niet terug betalen. Dit conflict liep uit de hand, u schoot B. (...) neer. Hij herstelde van zijn verwondingen. U zou zijn wraak vrezén.

In 2009 kreeg u een conflict in de garage van de vader van procureur Mgeladze. U werd veroordeeld tot een voorwaardelijke straf van 2 jaar en een geldboete van 3000 lari.

In 2010 richtte u, samen met uw broer I. (...) en enkele andere personen die u kende van de organisatie Nieuw Vector (waar u in het verleden kwam omwille van uw drugsverslaving) de NGO 'Hepa Plus' op. Met deze NGO hoopten jullie de aandacht te vestigen op het thema van hepatitis C en hoopten jullie de patiënten te helpen. Uw moeder was en is nog steeds directeur van deze NGO. U was hier actief tot en met het jaar 2016.

In 2010 begon u eveneens te werken voor het ministerie van Defensie. Op 25 februari 2012 werd u door vier personen thuis opgewacht die zich legitimeerden als politieagent. Eén van die personen heette S.L. (...), ook Soso genoemd. De agenten vroegen uw hulp bij de aanhouding van twee personen, u moest hen informatie doorspelen. Deze ontmoeting escaleerde in een gevecht, waarbij deze agenten u uiteindelijk een spuit met amfetamine gaven en met u naar het gebouw van 'Modul' reden, waarop ze u wederom hetzelfde jobaanbod deden. Opnieuw weigerde u, waarna u door hen in elkaar werd geslagen. De volgende ochtend brachten ze u naar het narcologisch centrum, waar er drugs in uw urine werd gevonden. U werd veroordeeld tot 6 maand effectief en 3 jaar voorwaardelijk en een boete van 10.000 lari. Na uw gevangenschap werd u opnieuw dezelfde job aangeboden als informant bij de politie. Opnieuw weigerde u de job. Na de komst van de nieuwe regering kreeg u amnestie en kon u opnieuw beginnen werken voor het ministerie van Defensie.

In de zomer van 2013 werd politieagent K. (...) chef van uw district, hij was de rechterhand van procureur M. (...). In de herfst van 2013 werd u door twee agenten aangesproken dichtbij uw huis. Opnieuw deden zij u een jobaanbod, refererend naar K. (...) en M. (...). Opnieuw weigerde u, waarna zij u toeriepen dat u zich dit snel zou betreuren. Enkele maanden later ensceneerden enkele agenten in opdracht van K. (...) een auto ongeluk, waarbij u door een (voor u onbekende) agent tegen uw spiegel werd gereden. Dit ongeluk escaleerde in een vechtpartij waarbij de agent u aanviel en u zich verdedigde. U werd veroordeeld tot een voorwaardelijke straf van twee jaar en moest opnieuw een boete van 3000 lari betalen.

In de jaren die volgden, tot en met uw vertrek uit Georgië hadden nog verschillende incidenten tussen u en telkens dezelfde leden van de politie plaats. Deze agenten werkten volgens u samen met criminelen en maffia. U werd door hen gemarteld, zij trachtten u met hen te doen samen werken. U gaf echter niet toe.

In 2014 werd uw mindervalide broer, waarvan u verklaarde dat deze aan 'atrofie van de schedel' lijdt, opgepakt. Er werd drugs bij hem gevonden. Uw broer werd naar de gevangenis van Gldani overgebracht en later naar een gesloten psychiatrische instelling gebracht. Hij werd veroordeeld tot 4 jaar. U verklaarde dat hij onschuldig was.

U werkte nog bij het ministerie van Defensie tot en met 2014. Toen werden er reorganisaties uitgevoerd en iedereen die in het verleden was veroordeeld geweest, werd ontslagen.

In 2015 kreeg u ruzie met I. (...), een kennis met wie u een zakelijke relatie zou hebben. Deze ruzie escaleerde. I. (...) viel u aan met een mes. U verdedigde zichzelf – eveneens met een mes – en stak hem in de nek, borst en longen. I. (...) werd naar aanleiding van zijn verwondingen opgenomen in het ziekenhuis. Hij herstelde van zijn verwondingen. U zou zijn wraak vrezes.

Van 2015 tot de lente van 2017 werkte u voor het bouwbedrijf 'Award'.

In de zomer van het jaar 2018 reisde u met een vriend naar Duitsland om daar zaken te doen. U werd in Duitsland door een kennis van S. (...) gevraagd om het medicijn Subutex (een vervangmiddel voor heroïne, op voorschrift te verkrijgen in België, in Georgië verboden) naar Georgië op te sturen, wat u deed. Ongeveer een maand later, midden augustus keerde u terug naar Georgië.

In juni 2009 stak uw broer tijdens een ruzie op straat een zekere 'R.' (...) S. (...) neer, die een criminele autoriteit bleek te zijn. In februari van 2019, toen u uw broer omwille van zijn ziekte naar het klooster had gebracht om daar tot rust te laten komen, vertelde uw broer daar over deze gebeurtenis van in 2009. De vrienden van R. (...) bleken aanwezig te zijn en hoorden wat uw broer in het verleden had gedaan. U kreeg telefoon van de mensen van het klooster die zeiden dat u uw broer moest gaan halen omdat zijn leven daar in gevaar was.

In maart 2019, nadat u uw kinderen aan de school had afgezet, werd u door de politie opgepakt en meegenomen, waar u gefolterd werd om informatie over een aanslag die gepleegd was door één van uw vrienden, vrij te geven. U stemde uiteindelijk toe om mee te werken, waarna ze u lieten gaan. U bleef nog tien dagen in Tbilisi en vertrok. In maart 2019 vertrok u uit Georgië. U reisde met het vliegtuig vanuit Tbilisi naar Parijs en reisde met de wagen vanuit Parijs naar België. U kwam hier aan op 17 maart 2019 en diende een verzoek tot internationale bescherming in op 9 mei 2019.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort uitgegeven in juni 2018, een attest van Hepa Plus omtrent uw tewerkstelling daar een brief van uw Georgische advocaat opgesteld op 17 september 2019 en vonnissen van uw veroordeling in 2009, 2012 en 2014.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden konden blijken, die een interview op het CGVS moeilijk of onmogelijk zouden maken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Bij aanvang van het eerste gehoor verklaarde u zich niet goed te voelen en moeite te hebben om zich te kunnen concentreren (CGVS I p. 2). Wanneer tijdens het eerste gehoor werd gevraagd te vertellen over de redenen van uw verzoek tot internationale bescherming verklaarde u dat u niet helder kon denken, dat u de voorbije nachten amper had geslapen en dat uw relaas dermate gecompliceerd was dat u schrik had het niet juist te kunnen uitleggen. U vroeg om een andere keer gehoord te mogen worden met betrekking tot uw relaas (CGVS I p. 9 – 12). Aan deze vraag werd voldaan en u werd voor een tweede keer gehoord op 30 oktober 2019. U slaagde er tijdens beide gehoren in om omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw relaas (vb. wat betreft namen, data,...).

Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië opgepakt en gedood te worden door een groep van criminele agenten met wie u reeds sinds 2009 problemen zou hebben. Zij zouden u meermaals hebben gevraagd met hen samen te werken, wat u telkens weigerde. De laatste keer zouden zij u met de dood hebben bedreigd indien u niet meewerkte. U stemde toe maar ontvluchtte echter het land. U vreest tevens de wraak van B. (...) en I. (...). Beide personen verwondde u in het verleden tijdens twee verschillende conflicten over geld. U vreest eveneens wraak van R.(...), die in het verleden door uw broer zou zijn verwond geweest tijdens een ruzie op straat.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat het CGVS uw veroordelingen in 2009, 2012 en 2014 niet in twijfel trekt. Op basis van de vonnissen die u voorlegt kan echter niet afgeleid worden dat u op basis van gefabriceerde zaken of valse verklaringen beschuldigd zou zijn geweest. U verklaarde zelf ook dat het moeilijk zou zijn om uit de documenten die u had in verband met uw proces af te leiden dat u valselijk beschuldigd werd. U verklaarde enkel dat uit de documenten blijkt dat de enige getuigen die tijdens uw proces verklaringen hebben afgelegd, politieagenten waren (CGVS II p. 15). Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat de beschuldigingen vals waren. In verband met de brief die u voorlegde van uw advocaat R.A. (...), dient opgemerkt te worden dat uw advocaat uw belangen vertegenwoordigt en door u tewerk gesteld wordt. Zijn getuigenis kan dan ook geenszins als een objectief stuk beschouwd worden. De brief van uw advocaat kan dan ook niet bewijzen dat u op basis van gefabriceerde zaken en valse beschuldigingen werd terecht gesteld.

Verder blijkt uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoren dat u zelf een crimineel verleden hebt gehad. U verklaarde zelf dat u veel mensen uit het criminele milieu kende omdat u opgroeide in de Gldani wijk (CGVS II p. 7). U heeft eveneens een verleden als drugsgebruiker en was in 2018 (al dan niet gedwongen) betrokken bij de import van in Georgië verboden medicatie (CGVS I p. 5, CGVS II p. 6-7). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS vertelde u terloops dat u eveneens de families van B. (...) en I. (...) vreesde. U zou tijdens een uit de hand gelopen discussie over geld B. (...) hebben neergeschoten (CGVS II p. 13-15). U zou I. (...) met een mes in zijn nek, buik, en long hebben gestoken en verwond toen hij u met een mes had aangevallen omwille van een discussie over geld (CGVS II p. 13-15). Er kan, gezien uw uitgebreid crimineel verleden, dan ook niet zonder meer aangenomen worden dat de beschuldigingen en veroordelingen ten opzichte van u, vals zouden zijn geweest.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw gedrag in zeer ernstige mate afbreuk doet aan de ernst van de door u voorgehouden vrees.

Hoewel u reeds sinds 2009 problemen zou hebben gehad met de politie (CGVS I p. 11, CGVS vragenlijst nr. 3.1 en 3.5) dient immers opgemerkt te worden dat u pas in maart 2019, een goede tien jaar later, Georgië bent ontvlucht. Wanneer u gevraagd werd waarom u Georgië niet eerder verliet, verklaarde u dat u er wel aan gedacht had, maar dat u vaak veroordeeld was tot voorwaardelijk en u het land niet kon verlaten. U had hiervoor wel een aanvraag ingediend, maar die werd niet goedgekeurd (CGVS II p. 8-9). Dit is zeer opmerkelijk. U verklaarde immers dat u voor de laatste keer in 2014 werd veroordeeld voor twee jaar voorwaardelijk (CGVS II p. 9). Dat zou willen zeggen dat uw straf in 2016 voorbij was en u daarna geen toestemming meer nodig zou hebben om legaal te reizen. Toch wachtte u nog drie jaar alvorens te vluchten en asiel aan te vragen.

Dat het voor u mogelijk was Georgië veel eerder te verlaten blijkt ook uit de verklaringen over uw reis naar Duitsland. U zou in juli of augustus van 2018 immers naar Duitsland zijn gereisd met een vriend om

daar business te doen (CGVS I p. 8-9). Indien u op dat moment daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou hebben in Georgië (voor een bende criminele politieagenten, of voor bepaalde figuren wiens wraak u vreesde), lijkt het echter weinig waarschijnlijk dat u – eens in Duitsland – niet de kans zou grijpen om internationale bescherming te verzoeken, maar dat u zou terugkeren naar Georgië. Naar de reden van uw terugkeer gevraagd antwoordde u: “Omdat ik moest toch terug gaan. Ik ben gewoon naar Duitsland geweest voor business.” (CGVS I p. 9), waaruit dan ook geenszins kan afgeleid worden dat u op dat moment een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van de Georgische autoriteiten zou lopen.

Verder is het opmerkelijk dat u – hoewel u sinds 2009 problemen had met dezelfde groep van agenten – u sinds 2010 steeds op dezelfde plaats in Tbilisi heeft gewoond (CGVS II p. 3). U woonde in Gldani (Mikrorayon A), een betrekkelijk kleine wijk. Indien u daadwerkelijk sinds 2009 problemen kende met dezelfde groep agenten waardoor u geen bescherming kon krijgen van de autoriteiten lijkt het weinig aannemelijk dat u in Georgië zelf geen andere acties zou hebben ondernomen om u en uw gezin te beschermen. Het feit dat u na de verschillende beweerde foltering en mishandelingen door de politie steeds opnieuw op dezelfde plaats zou zijn gaan wonen is dan ook zeer opmerkelijk.

Geheel van bovenstaande vaststellingen doen dan ook in grote mate afbreuk aan de ernst van de door voorgehouden vrees.

In verband met uw vrees voor B. (...), I. (...) en R. (...) dient opgemerkt te worden dat bezwaarlijk geloof gehecht kan worden aan de door u voorgehouden vrees die u zou moeten koesteren omwille van deze incidenten. Zo zou u B. (...) immers reeds in 2006 hebben neergeschoten (CGVS II p. 13). Uzelf zou nadien nooit problemen hebben gehad omwille van dit incident (CGVS II p. 14). De ruzie met I. (...) waarbij u hem neerstak en hij werd opgenomen in het ziekenhuis omwille van zijn verwondingen was in 2015. U verklaarde dat u nadien geen problemen heeft gekend met I. (...), diens familie of vrienden. U verklaarde hieromtrent: “Ik ben nu gewoon in afwachting eigenlijk, wanneer die wraak gaat nemen. Wanneer hij tijd voor me vindt, om me op te wachten” (CGVS II p. 14-15). Het lijkt echter weinig aannemelijk dat - indien B. (...) en I. (...) daadwerkelijk dermate kwaad op u zouden zijn omwille van deze uit de hand gelopen ruzies dat ze wraak op u zouden willen nemen - ze in al de tijd dat u nadien nog in Georgië verbleef geen actie tegen u of tegen uw familie zouden hebben ondernomen.

In verband met uw vrees voor R. (...) verklaarde u dat uw broer in 2009, na de geboorte van één van uw kinderen ruzie kreeg op straat en iemand neerstak waarvan later bleek dat dit een criminele autoriteit zou zijn. De entourage van R. (...) zou er begin 2019 achter zijn gekomen dat uw broer R. (...) had neergestoken. Omwille van de mentale toestand van uw broer – deze zou een persoonlijkheidsstoornis hebben en zou lijden aan atrofie van de schedel (CGVS II p. 6) – zou R. (...) en zijn omgeving u verantwoordelijk achten voor dit incident. U kan deze vrees evenmin aannemelijk maken.

Om te beginnen is het zéér opmerkelijk, en doet het afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas, dat u aanvankelijk verklaarde dat dit incident in het klooster met uw broer in de lente van 2019 zou hebben plaatsgevonden, om direct daarna te verklaren dat het incident in februari plaats had (CGVS II p. 14). Gezien deze gebeurtenis vrij recent voor uw vertrek uit het land zou hebben plaatsgevonden, kan worden verwacht dat u dit beter zou kunnen situeren, quon non in casu. Verder stoelt de manier waarop de entourage van R. (...) te weten kwam dat uw broer verantwoordelijk was voor diens verwondingen op een opeenstapeling van toevalligheden. Zo zou u uw broer omwille van zijn ziekte in een klooster hebben verbleven. Daar zou toevallig één van de vrienden van R. (...) aanwezig zijn geweest. Uw broer zou toevallig het idee hebben gehad om tegen deze vriend van R. (...) te vertellen over dit voorval van 2009 (CGVS II p. 13-14). Het lijkt eveneens uitzonderlijk getimed dat de familie van R. (...) hier net voor uw vlucht uit Georgië over hoorde. Verder verklaarde u dat u geen problemen met vrienden of familie van R. (...) zou hebben gehad, nadat u uw broer uit het klooster was gaan halen. De vrienden van R. (...) zouden echter wel te weten zijn gekomen waar u en uw familie woonde (CGVS II p. 14). In dat opzicht is het dan ook opmerkelijk dat uw vrouw en kinderen nog op uw oude adres verblijven, dat ook uw moeder en broer nog in Gldani V mikrorayon wonen en dat zij na uw vertrek geen problemen zouden hebben gehad (CGVS I p. 3-4, CGVS II p. 2-3). U legt evenmin enige concrete aanwijzingen voor die erop zouden kunnen wijzen dat u degene zou zijn die door R. (...) en diens netwerk verantwoordelijk zou worden geacht voor dit voorval.

Wat betreft uw beweringen dat u doorheen de jaren voortdurend problemen kende met politieagenten in Tbilisi, dient gewezen te worden op het lokale karakter van de beweerde vervolgingsfeiten. Zo verklaarde u dat deze organisatie van criminele agenten u vervolgde omdat u beschikte over een eigen netwerk, gezien u in uw vrienden -en kennissenkring mensen had die in de criminaliteit op verschillende niveaus figureerden. Gevraagd hoe u deze mensen dan kende, verklaarde u dat u was opgegroeid in Gldani (CGVS II p. 9), waaruit dan ook kan afgeleid worden dat uw netwerk inherent verbonden is aan de regio waar u bent opgegroeid en woonde. Verder verklaarde u dat de politie deze informatie van u wilde omdat ze bepaalde doelen hadden, concreet gericht op bepaalde personen die ze wilden oppakken (CGVS II p. 9). Zij zouden ook informatie van u willen zoals vb. wie betrokken was bij

bepaalde incidenten zoals schiet - en steekpartijen (CGVS II p. 12). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze groep – waarvan u niet kon zeggen hoe groot die zou zijn (CGVS II p. 9) – ook buiten Tbilisi actief zou zijn. Uit uw verklaringen blijkt eerder dat deze groep informatie wou over personen en voorvallen in Tbilisi. Het CGVS heeft bijgevolg goede redenen om aan te nemen dat u gespaard zult blijven van deze lokale problemen – met politieagenten uit Tbilisi – elders in Georgië.

Uit uw verklaringen blijkt dat u een universitair diploma van Economie heeft (CGVS I p. 4). U heeft ook werkervaring in verschillende velden. Zo werkte u voor het ministerie van Defensie als veiligheidsagent en als hoofdspecialist van een afdeling. U werkte eveneens voor het bouwbedrijf 'Award' en als sociaal assistent voor de NGO HepaPlus (CGVS I p. 4-6). Verder bleek u over genoeg durf en ondernemingszin te beschikken om naar Duitsland te reizen om zich daar met de import van goederen bezig te houden en om naar België te reizen met het idee hier een nieuw leven op te bouwen. Er kan dan ook besloten worden dat het redelijk is van u te verwachten dat u in staat zou zijn uw leven met uw familie ook elders in Georgië terug op te bouwen.

De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie. Uw paspoort bevat louter identiteitsgegevens en informatie met betrekking tot uw reisroute – die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Het attest dat u voorlegt van HepaPlus vermeldt dat u daar tot 2018 heeft gewerkt en dat u tot en met het jaar 2018 'aan alle acties' zou hebben deelgenomen. Dit is echter tegenstrijdig met uw verklaringen, nl. dat u voor HepaPlus tot en met 2016 actief zou zijn geweest maar dat u uw activiteiten daar sinds 2017 erg verminderd zou hebben (CGVS I p. 5-6). Dit attest toont evenmin aan dat u in Georgië problemen zou hebben gekend omwille van uw activiteiten voor HepaPlus. De vonnissen in verband met uw veroordelingen kunnen, zoals reeds eerder werd besproken, niet aantonen dat deze gebaseerd zijn op gefabriceerde zaken of valse beschuldigingen. De brief van uw advocaat werd reeds eerder besproken (cfr. supra).

Bovenstaande vaststellingen zijn bijgevolg niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in zijn "BEROEP TOT Vernietiging" in een eerste en enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker wijst op zijn aangehaalde directe vluchtredenen en betoogt:

"Verzoeker werd inderdaad al verschillende keren door de politie geïntimideerd om mee te helpen, maar telkens had hij het geweigerd, behalve de laatste keer. Toen heeft hij meegestemd om mee te werken, waarna ze hem lieten gaan.

Verzoeker is inderdaad ook eerder kunnen vluchten, bijvoorbeeld in 2018, toen hij naar Duitsland ging voor een zakenreis. Maar hij heeft dat niet gedaan, omdat het ergste nog moest komen, namelijk zijn foltering door de politie in maart 2019. Dat was dan ook de directe aanleiding voor zijn vlucht uit Georgië.

Hij vreest bij terugkeer naar Georgië dan ook opgepakt en gedood te worden door een groep van criminele agenten.

De verwerende partij wijst er op dat verzoeker al verschillende jaren door de politie geïntimideerd is geworden, en stelt zich de vraag waarom hij dan zolang gewacht heeft om internationale bescherming aan te vragen. Verzoeker wenst er op te antwoorden dat hij in maart 2019 ook gefolterd werd. Verzoeker is compleet eronder door gegaan.

Hij heeft uiteindelijk moeten toegeven.

Verzoeker wenst hier ook niet aan mee te doen. Hij wenst niet mee te werken met deze criminele agenten. Ook daarom is hij moeten vluchten.

Verzoeker vreest verdere foltering door de politie.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt (Algemeen Ambtsbericht Georgië, december 2009) pagina 56 e.v. blijkt:

(...)

Verzoekers ervaringen komen overeen met deze algemene informatie over Georgië.

De verwerende partij stelt dat ze geen vertrouwen heeft in de bevindingen van verzoeker, omdat hij zelf een crimineel verleden heeft. De verzoekende partij wenst evenwel te repliceren dat zijn veroordelingen kaderen in intimidatiepogingen door de politie. Zijn strafrechtelijke veroordelingen in zijn land van herkomst maken geen enkel bewijs uit dat hij de waarheid tegenover de Belgische asiel instanties niet zou zeggen.

De verwerende partij stelt dat het probleem met de politie slechts een lokaal probleem zou zijn. Verzoeker wenst evenwel te antwoorden dat verzoeker gemakkelijk zou kunnen gevonden worden in heel Georgië. Daarenboven gezien het feit dat hij toegegeven heeft dat hij zou meehelpen, zouden ze hem maar al te graag willen terugzien. Het dient benadrukt te worden dat juist het feit dat hij zo hard geïntimideerd wordt door het politie, het bewijs is van het feit dat ze hem niet gaan laten staan indien hij terugkeert naar Georgië.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gemotiveerd als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden konden blijken, die een interview op het CGVS moeilijk of onmogelijk zouden maken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Bij aanvang van het eerste gehoor verklaarde u zich niet goed te voelen en moeite te hebben om zich te kunnen concentreren (CGVS I p. 2). Wanneer tijdens het eerste gehoor werd gevraagd te vertellen over de redenen van uw verzoek tot internationale bescherming verklaarde u dat u niet helder kon denken, dat u de voorbije nachten amper had geslapen en dat uw relaas dermate gecompliceerd was dat u schrik had het niet juist te kunnen uitleggen. U vroeg om een andere keer gehoord te mogen worden met betrekking tot uw relaas (CGVS I p. 9 – 12). Aan deze vraag werd voldaan en u werd voor een tweede keer gehoord op 30 oktober 2019. U slaagde er tijdens beide gehoren in om omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw relaas (vb. wat betreft namen, data,...).

Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Bijgevolg blijft dit onderdeel van de bestreden beslissing onverminderd overeind.

3.2. Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing evenmin waar gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

Deze motieven zijn pertinent en terecht.

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.3. Verzoeker stelt omwille van een aantal redenen niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Hij zou er vrezend opgepakt en gedood te worden door een groep criminele agenten waarmee

hij reeds sedert 2009 problemen zou hebben en zou er eveneens wraak vrezen van een aantal personen, B., I., en R.

Betreffende verzoekers vrees ten aanzien van een groep criminele agenten, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat het CGVS uw veroordelingen in 2009, 2012 en 2014 niet in twijfel trekt. Op basis van de vonnissen die u voorlegt kan echter niet afgeleid worden dat u op basis van gefabriceerde zaken of valse verklaringen beschuldigd zou zijn geweest. U verklaarde zelf ook dat het moeilijk zou zijn om uit de documenten die u had in verband met uw proces af te leiden dat u valselijk beschuldigd werd. U verklaarde enkel dat uit de documenten blijkt dat de enige getuigen die tijdens uw proces verklaringen hebben afgelegd, politieagenten waren (CGVS II p. 15). Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat de beschuldigingen vals waren. In verband met de brief die u voorlegde van uw advocaat R.A. (...), dient opgemerkt te worden dat uw advocaat uw belangen vertegenwoordigt en door u tewerk gesteld wordt. Zijn getuigenis kan dan ook geenszins als een objectief stuk beschouwd worden. De brief van uw advocaat kan dan ook niet bewijzen dat u op basis van gefabriceerde zaken en valse beschuldigingen werd terecht gesteld.

Verder blijkt uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoren dat u zelf een crimineel verleden hebt gehad. U verklaarde zelf dat u veel mensen uit het criminele milieu kende omdat u opgroeide in de Gldani wijk (CGVS II p. 7). U heeft eveneens een verleden als drugsgebruiker en was in 2018 (al dan niet gedwongen) betrokken bij de import van in Georgië verboden medicatie (CGVS I p. 5, CGVS II p. 6-7). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS vertelde u terloops dat u eveneens de families van B. (...) en I. (...) vreesde. U zou tijdens een uit de hand gelopen discussie over geld B. (...) hebben neergeschoten (CGVS II p. 13-15). U zou I. (...) met een mes in zijn nek, buik, en long hebben gestoken en verwond toen hij u met een mes had aangevallen omwille van een discussie over geld (CGVS II p. 13-15). Er kan, gezien uw uitgebreid crimineel verleden, dan ook niet zonder meer aangenomen worden dat de beschuldigingen en veroordelingen ten opzichte van u, vals zouden zijn geweest.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Met de loutere herhaling van de stelling dat zijn veroordelingen weldegelijk zouden kaderen in intimidatiepogingen door de politie en met het louter tegenspreken van de voormelde, door verweerder gedane volgtrekkingen, doet verzoeker aan de voormelde motieven namelijk op generlei wijze afbreuk. De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat op basis van de (verklaringen over de) door verzoeker neergelegde stukken en mede gelet op zijn verklaringen inzake zijn criminele verleden, niet zonder meer kan worden aangenomen dat de beschuldigingen en veroordelingen die verzoeker opliep vals zouden zijn geweest of zouden zijn gefabriceerd om hem te raken.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Verder dient opgemerkt te worden dat uw gedrag in zeer ernstige mate afbreuk doet aan de ernst van de door u voorgehouden vrees.

Hoewel u reeds sinds 2009 problemen zou hebben gehad met de politie (CGVS I p. 11, CGVS vragenlijst nr. 3.1 en 3.5) dient immers opgemerkt te worden dat u pas in maart 2019, een goede tien jaar later, Georgië bent ontvlucht. Wanneer u gevraagd werd waarom u Georgië niet eerder verliet, verklaarde u dat u er wel aan gedacht had, maar dat u vaak veroordeeld was tot voorwaardelijk en u het land niet kon verlaten. U had hiervoor wel een aanvraag ingediend, maar die werd niet goedgekeurd (CGVS II p. 8-9). Dit is zeer opmerkelijk. U verklaarde immers dat u voor de laatste keer in 2014 werd veroordeeld voor twee jaar voorwaardelijk (CGVS II p. 9). Dat zou willen zeggen dat uw straf in 2016 voorbij was en u daarna geen toestemming meer nodig zou hebben om legaal te reizen. Toch wachtte u nog drie jaar alvorens te vluchten en asiel aan te vragen.

Dat het voor u mogelijk was Georgië veel eerder te verlaten blijkt ook uit de verklaringen over uw reis naar Duitsland. U zou in juli of augustus van 2018 immers naar Duitsland zijn gereisd met een vriend om daar business te doen (CGVS I p. 8-9). Indien u op dat moment daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou hebben in Georgië (voor een bende criminele politieagenten, of voor bepaalde figuren wiens wraak u vreesde), lijkt het echter weinig waarschijnlijk dat u – eens in Duitsland – niet de kans zou grijpen om internationale bescherming te verzoeken, maar dat u zou terugkeren naar Georgië. Naar de reden van uw terugkeer gevraagd antwoordde u: “Omdat ik moest toch terug gaan. Ik ben gewoon naar Duitsland geweest voor business.” (CGVS I p. 9), waaruit dan ook geenszins kan afgeleid worden dat u op dat moment een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van de Georgische autoriteiten zou lopen.

Verder is het opmerkelijk dat u – hoewel u sinds 2009 problemen had met dezelfde groep van agenten – u sinds 2010 steeds op dezelfde plaats in Tbilisi heeft gewoond (CGVS II p. 3). U woonde in Gldani (Mikrorayon A), een betrekkelijk kleine wijk. Indien u daadwerkelijk sinds 2009 problemen kende met dezelfde groep agenten waardoor u geen bescherming kon krijgen van de autoriteiten lijkt het weinig

aannemelijk dat u in Georgië zelf geen andere acties zou hebben ondernomen om u en uw gezin te beschermen. Het feit dat u na de verschillende beweerde folteringen en mishandelingen door de politie steeds opnieuw op dezelfde plaats zou zijn gaan wonen is dan ook zeer opmerkelijk.

Geheel van bovenstaande vaststellingen doen dan ook in grote mate afbreuk aan de ernst van de door voorgehouden vrees.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij kan bezwaarlijk volstaan met zijn verwijzing naar de laatste foltering door de politie en zijn toestemming om mee te werken om te verklaren waarom hij niet veel eerder stappen ondernam om aan de acties van de criminele agenten te ontkomen, bijvoorbeeld door te verhuizen of het land te verlaten, en waarom hij er zelfs voor koos om, nadat hij het land had verlaten, terug te keren naar Georgië. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat hij voordien reeds een decennium werd gevisieerd en onderworpen aan ernstige feiten. Gedurende deze periode zou hij meermaals zijn mishandeld en gemarteld door de politieagenten. Ook zou hij door hun toedoen herhaaldelijk onterecht zijn opgepakt, beschuldigd en veroordeeld tot (voorwaardelijke) gevangenisstraffen en boetes. Redelijkerwijze kon, zo de door verzoeker aangehaalde problemen met en vrees ten aanzien van deze politieagenten berustten op de waarheid, aldus weldegelijk worden verwacht dat verzoeker reeds veel eerder de nodige stappen zou hebben gezet om zich aan deze problemen te onttrekken en om in het kader van deze aangehaalde vrees bescherming te zoeken.

Dient in het kader van het voorgaande overigens eveneens te worden opgemerkt dat het in het geheel niet aannemelijk is dat de criminele agenten die verzoeker viseerden verzoeker nadat deze ondanks dat hij in weerwil van meerdere mishandelingen, folteringen en onterechte veroordelingen eerst jarenlang had geweigerd om met hen mee te werken, na diens eenvoudige toezegging om mee te werken niet beter in de gaten zouden hebben gehouden en hem eenvoudigweg zouden hebben toegestaan om het land te verlaten.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen met en vrees ten aanzien van een aantal criminele agenten in Tbilisi.

Zelfs indien hieraan geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met reden wordt aangegeven:

“Wat betreft uw beweringen dat u doorheen de jaren voortdurend problemen kende met politieagenten in Tbilisi, dient gewezen te worden op het lokale karakter van de beweerde vervolgingsfeiten. Zo verklaarde u dat deze organisatie van criminele agenten u vervolgde omdat u beschikte over een eigen netwerk, gezien u in uw vrienden -en kennissenkring mensen had die in de criminaliteit op verschillende niveaus figureerden. Gevraagd hoe u deze mensen dan kende, verklaarde u dat u was opgegroeid in Gldani (CGVS II p. 9), waaruit dan ook kan afgeleid worden dat uw netwerk inherent verbonden is aan de regio waar u bent opgegroeid en woonde. Verder verklaarde u dat de politie deze informatie van u wilde omdat ze bepaalde doelen hadden, concreet gericht op bepaalde personen die ze wilden oppakken (CGVS II p. 9). Zij zouden ook informatie van u willen zoals vb. wie betrokken was bij bepaalde incidenten zoals schiet - en steekpartijen (CGVS II p. 12). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze groep – waarvan u niet kon zeggen hoe groot die zou zijn (CGVS II p. 9) – ook buiten Tbilisi actief zou zijn. Uit uw verklaringen blijkt eerder dat deze groep informatie wou over personen en voorvallen in Tbilisi. Het CGVS heeft bijgevolg goede redenen om aan te nemen dat u gespaard zult blijven van deze lokale problemen – met politieagenten uit Tbilisi – elders in Georgië.

Uit uw verklaringen blijkt dat u een universitair diploma van Economie heeft (CGVS I p. 4). U heeft ook werkervaring in verschillende velden. Zo werkte u voor het ministerie van Defensie als veiligheidsagent en als hoofdspecialist van een afdeling. U werkte eveneens voor het bouwbedrijf ‘Award’ en als sociaal assistent voor de NGO HepaPlus (CGVS I p. 4-6). Verder bleek u over genoeg durf en ondernemingszin te beschikken om naar Duitsland te reizen om zich daar met de import van goederen bezig te houden en om naar België te reizen met het idee hier een nieuw leven op te bouwen. Er kan dan ook besloten worden dat het redelijk is van u te verwachten dat u in staat zou zijn uw leven met uw familie ook elders in Georgië terug op te bouwen.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Hij beperkt zich immers tot de loutere, ongefundeerde bewering dat ze hem gemakkelijk zouden kunnen vinden in geheel Georgië en hem zouden willen terugzien. Hiermee doet hij aan de voormelde motieven geen afbreuk.

Dient voorts te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing volledig onverlet laat waar omtrent zijn voorgehouden problemen met en vrees ten aanzien van B., I. en R. gemotiveerd wordt:

“In verband met uw vrees voor B. (...), I. (...) en R. (...) dient opgemerkt te worden dat bezwaarlijk geloof gehecht kan worden aan de door u voorgehouden vrees die u zou moeten koesteren omwille van deze incidenten. Zo zou u B. (...) immers reeds in 2006 hebben neergeschoten (CGVS II p. 13). Uzelf

zou nadien nooit problemen hebben gehad omwille van dit incident (CGVS II p. 14). De ruzie met I. (...) waarbij u hem neerstak en hij werd opgenomen in het ziekenhuis omwille van zijn verwondingen was in 2015. U verklaarde dat u nadien geen problemen heeft gekend met I. (...), diens familie of vrienden. U verklaarde hieromtrent: "Ik ben nu gewoon in afwachting eigenlijk, wanneer die wraak gaat nemen. Wanneer hij tijd voor me vindt, om me op te wachten" (CGVS II p. 14-15). Het lijkt echter weinig aannemelijk dat - indien B. (...) en I. (...) daadwerkelijk dermate kwaad op u zouden zijn omwille van deze uit de hand gelopen ruzies dat ze wraak op u zouden willen nemen - ze in al de tijd dat u nadien nog in Georgië verbleef geen actie tegen u of tegen uw familie zouden hebben ondernomen.

In verband met uw vrees voor R. (...) verklaarde u dat uw broer in 2009, na de geboorte van één van uw kinderen ruzie kreeg op straat en iemand neerstak waarvan later bleek dat dit een criminele autoriteit zou zijn. De entourage van R. (...) zou er begin 2019 achter zijn gekomen dat uw broer R. (...) had neergestoken. Omwille van de mentale toestand van uw broer- deze zou een persoonlijkheidsstoornis hebben en zou lijden aan atrofie van de schedel (CGVS II p. 6) - zou R. (...) en zijn omgeving u verantwoordelijk achten voor dit incident. U kan deze vrees evenmin aannemelijk maken.

Om te beginnen is het zéér opmerkelijk, en doet het afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas, dat u aanvankelijk verklaarde dat dit incident in het klooster met uw broer in de lente van 2019 zou hebben plaatsgevonden, om direct daarna te verklaren dat het incident in februari plaatsvond (CGVS II p. 14). Gezien deze gebeurtenis vrij recent voor uw vertrek uit het land zou hebben plaatsgevonden, kan worden verwacht dat u dit beter zou kunnen situeren, *quon non in casu*. Verder stoelt de manier waarop de entourage van R. (...) te weten kwam dat uw broer verantwoordelijk was voor diens verwondingen op een opeenstapeling van toevalligheden. Zo zou u uw broer omwille van zijn ziekte in een klooster hebben verbleven. Daar zou toevallig één van de vrienden van R. (...) aanwezig zijn geweest. Uw broer zou toevallig het idee hebben gehad om tegen deze vriend van R. (...) te vertellen over dit voorval van 2009 (CGVS II p. 13-14). Het lijkt eveneens uitzonderlijk getimed dat de familie van R. (...) hier net voor uw vlucht uit Georgië over hoorde. Verder verklaarde u dat u geen problemen met vrienden of familie van R. (...) zou hebben gehad, nadat u uw broer uit het klooster was gaan halen. De vrienden van R. (...) zouden echter wel te weten zijn gekomen waar u en uw familie woonde (CGVS II p. 14). In dat opzicht is het dan ook opmerkelijk dat uw vrouw en kinderen nog op uw oude adres verblijven, dat ook uw moeder en broer nog in Gldani V mikrorayon wonen en dat zij na uw vertrek geen problemen zouden hebben gehad (CGVS I p. 3-4, CGVS II p. 2-3). U legt evenmin enige concrete aanwijzingen voor die erop zouden kunnen wijzen dat u degene zou zijn die door R. (...) en diens netwerk verantwoordelijk zou worden geacht voor dit voorval."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze aanvecht noch betwist, onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen met en vrees ten aanzien van B., I. en R.

Zo toch al geloof zou kunnen worden gehecht aan het gegeven dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, al dan niet ondanks een hervestiging elders in dit land, (verdere) problemen zou riskeren met de voormelde actoren, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat hij geenszins aantoonde dat hij hiertegen geen bescherming zou kunnen verkrijgen vanwege zijn nationale autoriteiten zo hij daartoe de nodige stappen zou ondernemen.

Dat verzoekers autoriteiten weldegelijk in staat en bereid mogen worden geacht om aan verzoeker de nodige effectieve en daadwerkelijke bescherming te bieden, kan in dit kader bovendien worden afgeleid uit het gegeven dat het land van herkomst van verzoeker werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten

en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;

c) de naleving van het non-refoulement beginsel;

d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De informatie die verzoeker aanhaalt en citeert in het verzoekschrift is niet van zulke aard dat deze aan het voorgaande afbreuk kan doen. Deze informatie dateert immers reeds van meer dan tien jaar geleden en kan te dezen bezwaarlijk als actueel worden beschouwd.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De algemene informatie die verzoeker citeert in het verzoekschrift is voor het overige evenmin van zulke aard dat deze afbreuk kan doen aan het voorgaande. Nog daargelaten dat deze informatie reeds dateert van 2009 en bijgevolg bezwaarlijk als actueel kan worden beschouwd, dient immers te worden vastgesteld dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: *“Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”*

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT